

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע מועדים ואירועים שונים שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

חג סוכות

מהו ה"הדר" שבאתרוג?

אל תבואני רגל גאווה

בכל מצווה ומצווה – אמר הבעש"ט – חשובה הכוונה! צריך האדם לחשוב בליבו האם מכוון הוא לכבוד שמים בלבד ולא לשם כבוד או כל כוונה אחרת. למשל, אדם מחפש אתרוג מהודר לחג הסוכות, עליו לבדוק את עצמו, האם קונהו בכוונה אמיתית לשם שמים? או שמא, לכבוד עצמו, להתפאר בפני עם ועדה על אתרוגו הנפלא?... ומצא לכך רמז לדבר בספר תהילים הוא מה שכתוב: אל תבואני רגל גאווה – ר"ת "אתרג"... הבעיה הגדולה במידת הגאווה שהאדם שוכח מיהירות את המצוות שבין אדם למקום, ובפרט את אלו שבין אדם לחברו...

החפץ חיים המשיל את המשל הבא:

איש כפרי אחד, נבער מדעת, נסע לעיר לפני חג הסוכות לקנות אצל סוחר ירא וחרד אתרוג מהודר בשביל חתנו המופלג. כשחזר לביתו עם אתרוג מהודר ביותר באמתחתו, פגש בו שכן אחד, בור ועם הארץ כמותו, מבני הכפרים הסמוכים אליו. התפאר לפניו הכפרי על האתרוג המהודר אשר רכש עבור חתנו התלמיד חכם. השכן שנצרך לאתרוג מהודר לחתנו אף הוא, רקח עסקה והפציר בחברו שייתן לו חצי אתרוג בעד כסף מלא... נענה הכפרי לבקשתו, והאתרוג חולק לשניים בבערותם... החצי האחד נתן לשכנו ואת החצי השני צרר בצרורו והביא לחתנו בארשת סיפוק ושמחה. התרגז החתן על חצי האתרוג שהביא לו ואמר כי הוא ראוי להשליכו לציפורים!... מדוע תכעס – שאל הכפרי – הרי אני בעצמי שמעתי מפי המוכר ירא השמיים שבחים מופלגים על האתרוג, על שיא הידורו, והרי במיטב כספי שילמתי עליו?! הלואי והיית מביא לי אתרוג פשוט אבל, שלם – אמר החתן במרירות – מאשר חצי אתרוג מהודר שבמהודרים, אך, פסול לגמרי...

כך גם הוא הנמשל:

ישנם אנשים המהדרים במצוות שבין אדם למקום, אך, מזלזלים מאד במצוות שבין אדם לחברו. או להיפך, הרי אלו בבחינת אתרוג מהודר החצוי לשניים... מוטב היה, אם לא היו מהדרים כל כך אבל היו שלמים ומקיימים את שני סוגי המצוות: הן בין אדם למקום, והן בין אדם לחבר

חג שמח!

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת